

ประกาศสำนักงานอัยการสูงสุด
เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ วรรคสอง ประกอบกับพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕ วรรคสาม กำหนดให้ ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ หน่วยงานของรัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง และวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นแก่ประชาชน และนำผลนั้นมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกชั้นตอน

ดังนั้น เพื่อให้การตรากฎหมายของสำนักงานอัยการสูงสุดสอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าว สำนักงานอัยการสูงสุดจึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕) โดยข้าราชการฝ่ายอัยการ หน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ บุคลากรในหน่วยงานกระบวนการยุติธรรม และบุคคลทั่วไปสามารถแสดงความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย www.law.go.th เว็บไซต์สำนักงานอัยการสูงสุด www.ago.go.th ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ E-mail : dlaw2@ago.go.th หรือนำส่งด้วยตนเองหรือทางไปรษณีย์ไปยังสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย ๒ สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการสูงสุด ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์ ชั้น ๓ เลขที่ ๑๒๐ หมู่ที่ ๓ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐ ตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๗ ถึงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๗ เพื่อสำนักงานอัยการสูงสุดจะได้รวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีต่อไป ทั้งนี้ สำนักงานอัยการสูงสุดได้จัดทำร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕) พร้อมทั้งข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็นแนบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายอานาจ เจตน์เจริญรักษ์)

อัยการสูงสุด

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๕๗๗ โดยกำหนดเพิ่มเติมให้อัยการสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

เหตุผล

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้กำหนดให้สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นองค์กรอัยการตามรัฐธรรมนูญมีอำนาจและหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ซึ่งตั้งแต่ประกาศใช้พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๕๗๗ เดิมสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นกรมอัยการ ไม่ได้เป็นหน่วยงานอิสระแต่เป็นหน่วยงานระดับกรมที่ขึ้นอยู่กับกระทรวงมหาดไทย โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด แต่ต่อมาได้แยกออกมาเป็นสำนักงานอัยการสูงสุดและเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญไม่ได้สังกัดกระทรวงมหาดไทยเหมือนแต่เดิม โดยขณะนั้นการมอบหมายให้พนักงานอัยการปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะเดียวกับพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๙ วรรคสอง มีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พุทธศักราช ๒๕๗๘ มาตรา ๑๕ และพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๘๘ มาตรา ๑๗ ซึ่งเป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ทั้งนี้ เพราะการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้น มิได้เกี่ยวข้องกับเฉพาะพนักงานอัยการเท่านั้น การดำเนินการต่าง ๆ ก่อนที่สำนวนการสอบสวนจะส่งมายังพนักงานอัยการนั้น เกี่ยวข้องกับพนักงานสอบสวนซึ่งมีหลายหน่วยงานทั้งพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจ พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ เป็นต้น การกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการดังกล่าว จึงเกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของรัฐในองค์กรอื่นด้วย เช่น การสอบสวนความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมายไทย ที่ได้กระทำลงนอกราชอาณาจักรไทย หากผู้เสียหายมาร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน อัยการสูงสุด จะกำหนดให้พนักงานสอบสวนแจ้งหรือรายงานให้อัยการสูงสุดในฐานะเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ หรือกำหนดสถานที่หรือสำนักงานอัยการที่จะให้พนักงานสอบสวนไปส่งสำนวนการสอบสวนคดีนอกราชอาณาจักรดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ไม่ได้เนื่องจากเป็นการกำหนดหน้าที่ให้พนักงานสอบสวนในฐานะที่ได้รับมอบหมายจากอัยการสูงสุด ให้รับผิดชอบทำการสอบสวนดำเนินการไม่ใช่เป็นการกำหนดอำนาจหน้าที่ให้พนักงานอัยการเป็นผู้ดำเนินการเท่านั้น เป็นต้น การกำหนดให้อัยการสูงสุดเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๕๗๗ มาตรา ๕ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน จึงเป็นการถูกต้องตามกฎหมาย เนื่องจากเป็นหน่วยงานหลักในขั้นตอนของการดำเนินการในกระบวนการยุติธรรมในชั้นสอบสวนและชั้นพิจารณาคดีของศาล เหมือนเช่นที่เคยมี

การออกกฎกระทรวงในการดำเนินการของพนักงานอัยการในครั้งที่ยังสังกัดกระทรวงมหาดไทย ได้มีการออกกฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ ดังนั้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ โดยกำหนดเพิ่มเติมให้อัยการสูงสุดรักษาการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตนเพื่อให้มีอำนาจออกข้อบังคับในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่พนักงานอัยการและเจ้าพนักงานอื่นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ดังกล่าวประกอบกับมีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๐ ที่กำหนดให้อัยการสูงสุด หรือพนักงานอัยการผู้มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีอัยการหรืออธิบดีอัยการภาคซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมาย เป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ โดยอัยการสูงสุดจะต้องมีการดำเนินการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการดำเนินการสอบสวน การมอบหมายการเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ การมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบทำการสอบสวนและการส่งสำนวนและการพิจารณาสั่งคดีไว้ในข้อบังคับ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ร่าง)

พระราชบัญญัติ

ให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ให้ประธานศาลฎีกา นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และอัยการสูงสุด รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ประธานศาลฎีกาและอัยการสูงสุดมีอำนาจออกข้อบังคับ และนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อวางระเบียบการงานตามหน้าที่ให้การดำเนินคดีอาญาเป็นไปโดยเรียบร้อย ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน

ข้อบังคับหรือกฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

มาตรา ๔ บรรดาข้อบังคับหรือกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ และซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปโดยอนุโลมเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการออกข้อบังคับหรือกฎกระทรวงขึ้นใหม่ใช้บังคับแทน

มาตรา ๕ ให้ประธานศาลฎีกา นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงยุติธรรม และอัยการสูงสุด รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น
ร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

.....

๑. สภาพปัญหาและสาเหตุของปัญหา

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้กำหนดให้สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นองค์กรอัยการตามรัฐธรรมนูญ มีหน้าที่และอำนาจตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญและกฎหมาย และพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๗ วรรคสองกำหนดให้สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นส่วนราชการที่มีอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณและการดำเนินการอื่น และเป็นนิติบุคคล โดยมีอัยการสูงสุดเป็นผู้บังคับบัญชาและเป็นผู้แทนนิติบุคคล

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้กำหนดหน้าที่ของพนักงานอัยการเกี่ยวกับการสอบสวนและการดำเนินคดีไว้หลายกรณี เช่น การสอบสวนคดีความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมายไทยที่ได้กระทำลงนอกราชอาณาจักรไทย การฟ้องคดีอาญา เป็นต้น แต่มีข้อจำกัดในการออกหลักเกณฑ์หรือวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับพนักงานอัยการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่ไม่มีกฎหมายรองรับการออกข้อบังคับเพื่อเป็นกฎหมายลำดับรอง กำหนดหลักเกณฑ์วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับงานในอำนาจหน้าที่ให้สอดคล้องกับสถานะและภารกิจขององค์กร

๒. ความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายเพื่อแก้ปัญหานี้

เพื่อให้อัยการสูงสุดมีอำนาจในการออกข้อบังคับเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือการดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการ เช่น หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการสอบสวนคดีความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมายไทยที่ได้กระทำลงนอกราชอาณาจักรไทย การพิจารณาสั่งคดีอาญาของพนักงานอัยการ เป็นต้น จึงจำเป็นที่จะต้องแก้ไขกฎหมายเพื่อให้อัยการสูงสุดเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๓. ความมุ่งหมายและผลสัมฤทธิ์ที่พึงประสงค์

ให้อัยการสูงสุดมีอำนาจหน้าที่ในการออกข้อบังคับ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ในส่วนของการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา อันจะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และประชาชนสามารถทราบถึงกระบวนการและขั้นตอนในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการในการดำเนินคดีอาญา

๔. หลักการสำคัญของร่างกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕) มีหลักการ คือ กำหนดเพิ่มให้อัยการสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมี

อำนาจออกข้อบังคับของอัยการสูงสุดเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๕. ประเด็นที่จะรับฟังความคิดเห็น

๑. การกำหนดให้อัยการสูงสุด เป็นผู้รักษาการตามกฎหมาย เพื่อให้มีอำนาจออกข้อบังคับของอัยการสูงสุดเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๒. ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น (ถ้ามี)

๖. วิเคราะห์ผลกระทบและความคุ้มค่า

๑. บุคคลซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย ได้แก่ ประชาชนในฐานะเป็นผู้ต้องหา หรือผู้เสียหาย พนักงานอัยการ พนักงานสอบสวน ทนายความ

๒. ผลกระทบที่เกิดขึ้น ด้านเศรษฐกิจ สังคม และการอำนวยความสะดวก ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการในการดำเนินคดีอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีหลักเกณฑ์วิธีการ ที่แน่นอน ประชาชนสามารถที่จะทราบถึงขั้นตอน ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการ ส่งผลให้เกิดความมีประสิทธิภาพในการดำเนินคดีทางอาญา สร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนในการอำนวยความสะดวกทางอาญายิ่งขึ้น สังคมจะเกิดความสงบสุข เศรษฐกิจจะดำเนินการไปอย่างมั่นคง

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๔๗๗ กับร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญา พ.ศ. ๒๔๗๗	ร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	ร่างพระราชบัญญัติ ให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติให้ใช้ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ .... มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ ให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่..) พ.ศ.” มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่ง พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	

พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๔๗๗	ร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๕ ให้ประธานศาลฎีกา นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานศาลฎีกามีอำนาจออกข้อบังคับ และ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อวางระเบียบการงานตามหน้าที่ให้การดำเนินคดีอาญา เป็นไปโดยเรียบร้อย ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน ข้อบังคับหรือกฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้	พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๕ ให้ประธานศาลฎีกา นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และอัยการสูงสุด รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานศาลฎีกาและอัยการสูงสุดมีอำนาจออก ข้อบังคับ และนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อวางระเบียบการงานตามหน้าที่ให้การดำเนินคดีอาญาเป็นไป โดยเรียบร้อย ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน ข้อบังคับหรือกฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้” มาตรา ๔ บรรดาข้อบังคับหรือกฎกระทรวงซึ่งออก ตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ และซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปโดยอนุโลมเพียงเท่าที่ไม่ขัด หรือแย้งกับพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย	ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้กำหนดให้สำนักงานอัยการสูงสุดเป็น องค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ มีหน้าที่และ อำนาจตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญและ กฎหมาย และพระราชบัญญัติองค์กรอัยการ และพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๗ วรรคสองกำหนดให้สำนักงานอัยการสูงสุด เป็นส่วนราชการที่มีอิสระ ในการบริหารงาน บุคคล การงบประมาณและการดำเนิน การอื่น และเป็นนิติบุคคล โดยมีอัยการสูงสุด เป็นผู้บังคับบัญชาและเป็นผู้แทนนิติบุคคล ดังนั้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ ให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ โดยกำหนดเพิ่มเติมให้ อัยการสูงสุดรักษาการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ อำนาจหน้าที่ของตนเพื่อออกข้อบังคับ ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในส่วน ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน อัยการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา

พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญา พ.ศ. ๒๔๗๗	ร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	พระราชบัญญัตินี้ จงกว่าจะมีการออกข้อบังคับหรือกฎกระทรวง ขึ้นใหม่ใช้บังคับแทน มาตรา ๕ ให้ประธานศาลฎีกา นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ยุติธรรม และอัยการสูงสุด รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้รับสนองบรมราชโองการ ..... นายกรัฐมนตรี	ความอาญา เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ ดังกล่าว

